

İçimdeki Okul Sesleri

Ziya Selçuk

MİLLÎ EĞİTİM BAKANLIĞI YAYINLARI • 7279
BİLİM VE KÜLTÜR ESERLERİ YAYIN NO • 1694

İÇİMDEKİ OKUL SESLERİ

Ziya SELÇUK

Resimleyen *Ezgi Keleş*

Baskı *TDV Yayın Matbaacılık*
Ostim Mah. Alinteri Bulv. 1256. Sk. No.:11 Ostim OSB Yenimahalle/Ankara
Sertifika No. 15402

Yayın hakları MEB, 2020
Tüm yayın hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında,
yayınıcının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz ve kullanılamaz.

1. Baskı 2020 (1000 Adet)

ISBN 978-975-11-5326-5

KÜLTÜR YAYINLARI
ÇOCUK

İdare Yeri *MEB Destek Hizmetleri Genel Müdürlüğü*
Ders Kitapları ve Yayınlar Daire Başkanlığı, Kültür Yayınları Şubesi
MEB Beşevler Yerleşkesi I Blok 06560, Yenimahalle/ANKARA
Tel. 0312 413 36 48 • Belgegeçer 0312 222 40 85 • E-posta kulturyayinlari@meb.gov.tr

İçimdeki Okul Sesleri

“Bunları Çocuklarla Paylaş” Diyen Ses

Selam, ben Ziya Öğretmen.

Şimdi boyum tam bir metre doksan santimetre.

Ama bir zamanlar sadece bir metreydi.

O zamanlar bir okulda senin gibi bir öğrenciydim.

İçimden bir ses sürekli bir takım şeyler yapmamı söylerdi. Ben de yapardım. Sonra da olan bana olurdu!

Büyüyünce şunu öğrendim.

Her çocuğun içinde bir ses vardır.

Bu ses evde durmadan konuşur.

Parkta konuşur.

Sokakta konuşur.

Arkadaşlarıyla oynarken konuşur.

Bazen ödev yaparken, ders çalışırken de konuşur.

Ve okula da seninle birlikte gelir, orada da konuşur.

Bilmeni isterim ki; bu ses hiçbir zaman susmayacak.

Sonsuza kadar seninle birlikte olacak ve hep konuşmaya devam edecek.

Mühim olan o sesi nasıl duyduğumuz, nasıl dinlediğimiz ve ona nasıl cevap verdiğimiz.

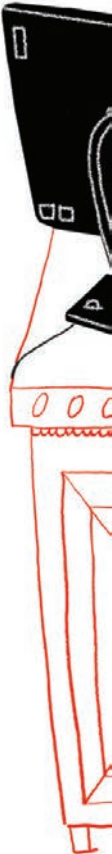
Bazen onun dediğini yapmak iyidir, çok işe yarar.

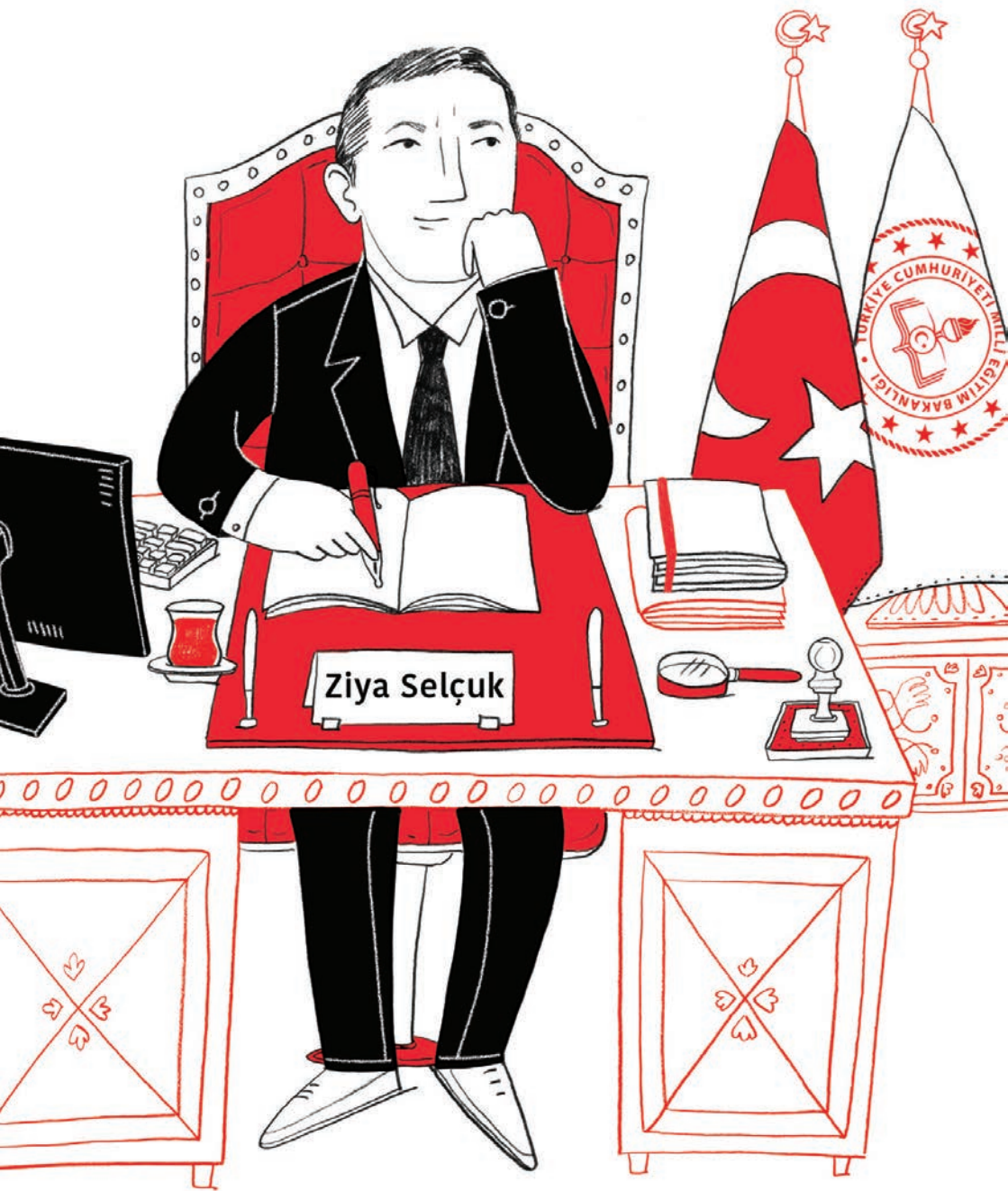
Ama bazen öyle şeyler der ki, onu dinlersen seni epey zora sokar.

İşte bunlar genellikle okulda söyledikleridir!

Bu kitap içindeki okul seslerini tanıman ve o seslerle barışman için yazıldı. Benim içimdeki ses yıllardır, “Bunları çocuklarla paylaşman lazım.” diyor. Benim için şimdi onu dinleme zamanı...

Başlayalım mı?

“Durma Konuş, Durma Konuş, Konuş” Diyen Ses

Çeneni düşür diyen ses, hemen hemen her öğrencinin içinden duyulan bir sestir. Sana durmadan, “Konuş, konuş, konuş, konuş” der ve sen bu sese kayıtsız kalmazsın. Bazen sıra arkadaşına, “Teneffüste ne oldu biliyor musun?” diye başlayan şeyler anlatmanı ister. Bazen dönüp arka sıradaki arkadaşınla konuşmanı söyler. Bazen de önündeki arkadaşını dürtmeni! Sen de içindeki sese uyarsın. Ama işte bu kıpırtı öğretmenin dikkatini dağıtan bir şeydir ve o haklı olarak bunu istemez. Sorunlar genellikle böyle çıkar.

Çene düşürmenin belirtileri içindeki sesin seni dürtmesiyle, dudaklarının kımıldaması ve dikkatinin dağılmasıyla başlar. Çene düşürmenin başladığını fark eder etmez, içinden 10’a kadar say ve teneffüse ne kadar zaman kaldığını hesapla. Eğer dayanabilirsen, istediğin kadar konuşmak için tam 15 dakikan var!

“Kalemi Kemir, Kalemi Kemir, Kalemi Kemir” Diyen Ses

Seni ders dinlerken gören içindeki ses, “Neden boş duruyorsun, kalemini kemirsene!” der. Çok zevkli fakat oldukça zararlı olan kalem arkası kemirme işi böyle başlar ve ne zaman kalem arkası kemirmeye başladığını sen bile anlayamazsın. Önce kaleme küçük ısırıklar atarsın. Diş izlerini kalemin arkasında görmek hoşuna gider ve bir kez daha ısırırsın. Kalemin arkasındaki silginin yarısını yediğini fark etmezsin. Böylece midene kalem boyası ve silgi kırıntıları yerleşir. İnan, o kalemdeki boyalar içmen için önüne konulsa miden bulanır. Ama kalem arkası kemirirken ne yediğinin farkına varmıyorsun. Tadını çıkara çıkara yutuyorsun kırtasiye malzemelerindeki kimyasalları.

Kalem kemirme genellikle sıkıldığında, teneffüse daha çok var gibi hissettiğinde, öğretmenin sesi kafanda yankılanmaya ve evde ne yapacağını hayal etmeye başladığında gelir. Kalemin arkasını ağzına götürdüğün anda, kaleme “dur” de. Ve defterinin kenarına bir şeyler karalamaya başla. Hem kalem kemirip hem de karalama yapamayacağın için kemirmeyi bırakmış olacaksın. Nasıl fikir? Bence de harika.

“Zıplayarak Parmak Kaldır!

Zıpla Zıpla, Daha Çok Zıpla!” Diyen Ses

Hatırlasana, küçük bir çocukken gördüğün her şeye “Bu ne?” deyip duruyordun, bildiğin pek çok şeyi böyle öğrendin. Etrafındaki insanlara sonsuz sayıda sorular sorar, merak ettiklerinin cevabını alırdın. Ta ki içindeki o ses, “Boşver sorma, merak etme” diyene kadar. O ses konuşmaya başladığında sen soru sormaya çekinirsin, utanırsın ve eğer çok fazla konuşursa, soru sormayı bırakırsın. Bu, aynı zamanda öğrenmeyi de bırakmak demek! Lütfen çok soru sor, çok merak et, çok araştı. Hatta bir soru sorulduğunda cevabı biliyorsan onu paylaşmaktan da çekinme. Ama hatırlatmam gereken bir konu var: Hani öğretmenin sınıfa bir soru sorduğunda herkes cevap vermek ister ve parmak kaldırır ya... Öğretmen tek bir kişiyi seçecektir. İşte tam o anda, sınıftaki bütün öğrenciler kaybolur ve geriye sadece parmaklar kalır. Zıplayan, hoplayan, durmadan gökyüzünü işaret eden onlarca parmak... Sen de diğerleri arasında yer almasını istediğin parmağını kaldırır ve yerinde zıplamaya başlırsın. Hatta bazen “Öğretmenim ben, ben, ben, ben” diye zıplarsın ve istemeden gürültü de çıkarırsın.

Aslına bakarsan sorun sende değil, işaret parmağında! İşaret parmağınla bu meseleyi konuş. Ona de ki:

“Mühim olan sorunun cevabını biliyor olmam. Başkalarının duyması da güzel ama eğer duymuyorlarsa bu benim soruyu bildiğim gerçeğini değiştirmez. Sakin ol. İçimdeki ses sana da ‘Zıpla, zıpla, daha çok zıpla, hatta bağırarak zıpla’ diyor, biliyorum. Sen ona uyma. Öğretmen söz hakkı verirse konuşuruz. Vermezse de sorun değil. Zaten biz cevabı bildiğimizi biliyoruz.”

Eee, konuştunuz mu? Ne diyor işaret parmağın bu işe?

36 inek ile
18 tavuğun
toplam
kaç ayağı
vardır?

“Derse Geç Kal, Derse Geç Kal, Derse Geç Kal” Diyen Ses

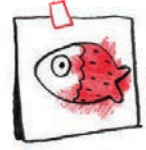
Derse geç kalma davranışının seninle alakası yoktur. Bütün suçlu ayaklarındır. Evden okula gelirken ya da teneffüs bittikten sonra sınıfa giderken nasıl olduğunu anlamadığın bir şekilde ayakların yavaşlar. Hatta bazen ayağının altına sakız yapışmış da yürüyemiyormuşsun gibi olur. Bir adım atarsın ama sanki iki adım geri gidersin. Koşmaya başlarsın ama koşarken ayakların birbirine dolanır. Ama genelde yanında bir arkadaşın olduğu için konuşurken ve şakalaşırken ayaklarının süründüğünü fark etmezsin. Fark etmediğin bir şey daha vardır. O da derse geç kaldığın!

Ders zili çaldığında ayaklarının kontrolünü kaybetme. Eğer onları başı boş bırakırsan sırf ayakların yüzünden derse geç kalabilirsin. Ders başladıktan sonra sınıfa giren, kapıyı tıkladıp dersi bölmek zorunda kalan ve özür dileyen olmak istemediğini biliyorum. Bütün mesele dikkatini ayaklarına vermekte.

“Bağırarak Konuş” Diyen Ses

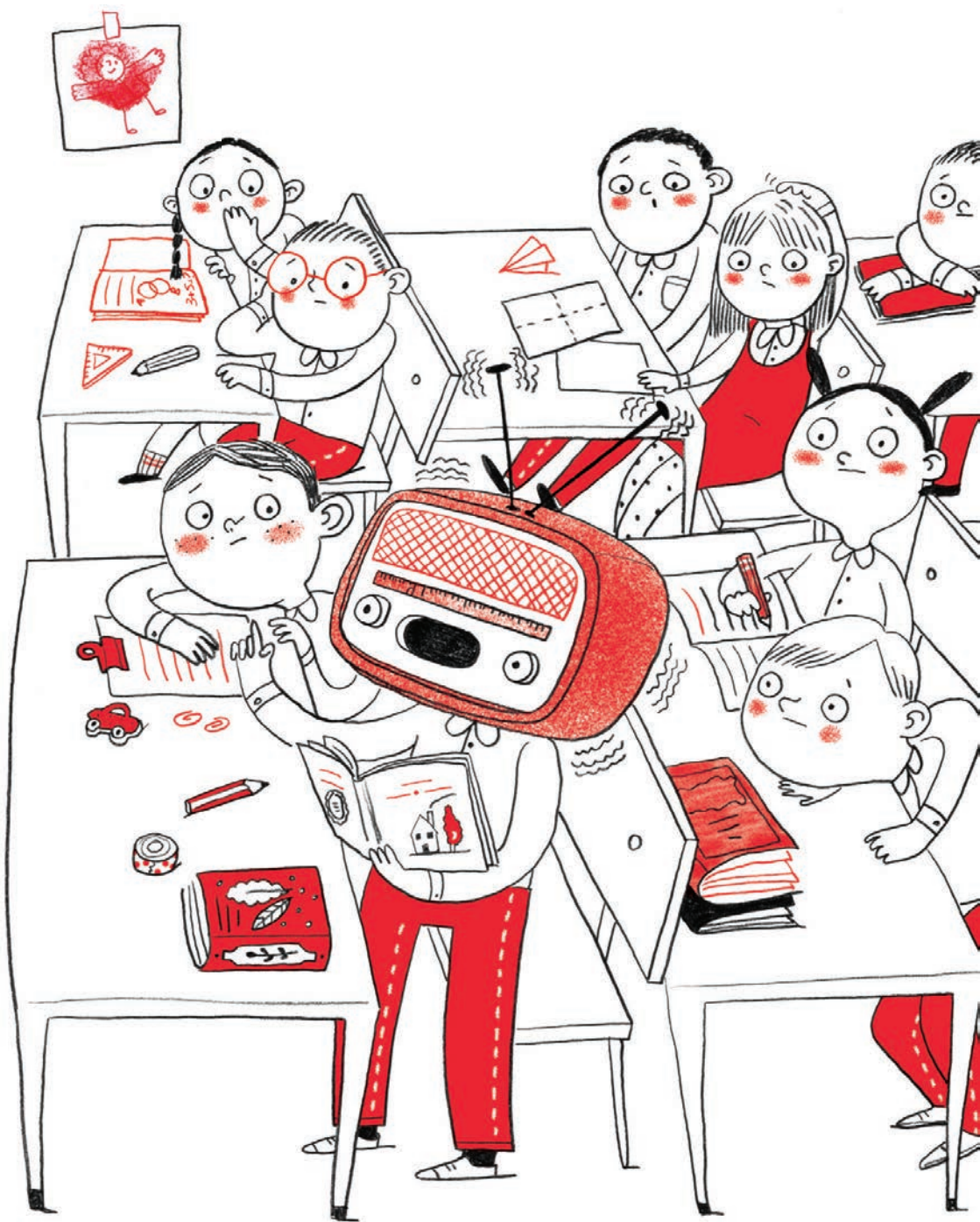

Eğer bir insan değil de bir radyo olsaydın, insanlar senin sesini açarlar mıydı, kısarlar mıydı?

Yükseeeeeekkkkk sesleeeeeee konuşaaa-
aaaan insaaaaaanlarıuuuu anlaaaaaaamaaa-
aakkkkk hiiiiiiiıçççççç koooooolaaaaaaay-
yyyyy deeeeeeeeğilllllllddiiiiirrrrrr!!!!
Okuuuuuumaaaak billeeeeeeee çoooooooo-
okkkk zoooooor. Dinleeeeeeeemeeeeeeek de-
eeee öylleeeeeeee!!!

Bağırarak konuşmak seni daha anlaşılır yapmaz. Evet herkes sana bakar, dikkat çekersin ama anlaşılmazsın. Ve insanlar gelip senin sesini kısma isteyebilirler, ama sen bir radyo değilsin! Fakat sesini ayarlamak senin elinde. Ne kimsenin anlamayacağı kadar kısık sesle, ne de yine kimsenin anlamayacağı kadar yüksek sesle konuş lütfen. Unutma, radyo da olsaydın aynı şeyi yapacaktın. Kimse kulak zarının patlamasını istemeyeceği için ya gelip sesini kısacaklar ya da fişini çekeceklerdi!

“Kalemini Açmak İçin Çöpe Git” Diyen Ses

Her çocuğun sınıfta en sevdiği arkadaşı kimdir?

A) Sıra arkadaşı

B) Öğretmenin çok konuşuyorlar diye birlikte oturmalarına izin vermediği arkadaşı

C) Sınıfın en çalışkan öğrencisi

D) Çöp kutusu

Cevap veriyorum: D çöp kutusu! Buna eminim. Aksi halde öğrenciler ders boyunca kalem açmak için yanına gidip durmazdı. Bu genelde şöyle olur: Gözün çöp kutusuna takılır. Onun yanına gitmek istersin. Sonra bir bakarsın ki kaleminin ucu bitmek üzere, çöp kutusuna gitmek için harika bir fırsat. Hemen öğretmeninden izin istersin. Ama bazen izin vermez ve sen de boş yere sinir olursun. Bunun yerine şunu denemeni öneririm: Kalemlerinin ucunu akşamları evde aç. Hepsi hazır olsun. Böylece gözün çöp kutusuna takılsa bile gitmene gerek kalmaz. Ama çöp kutusunu çok seviyorsan teneffüste kalemlerinle birlikte yanına gidebilirsin tabi.

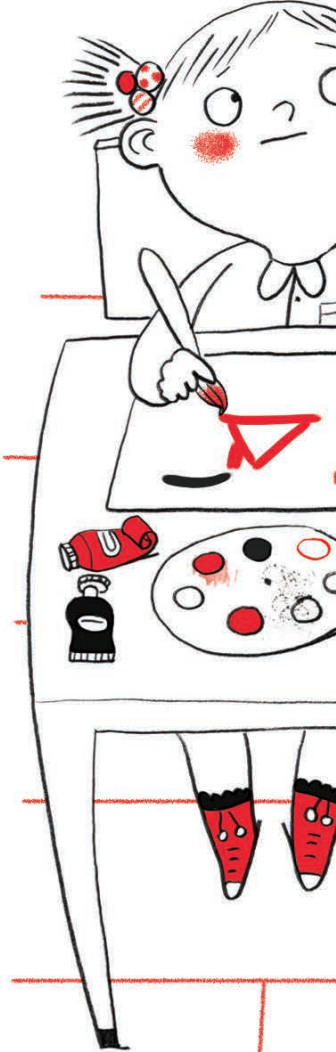

“Komik Bir Şey Söyle Ve Dersi Kaynat” Diyen Ses

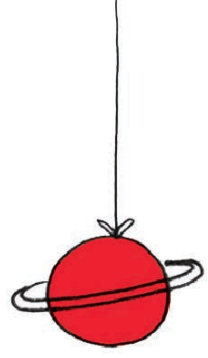
“Bunun nesi kötü?” diyebilirsin. Esprili insanları herkes çok sever. Sen espriyi yaparsın ve insanlar güler. Başkalarını güldürmek, onları mutlu etmek, eğlendirmek kadar güzel ne olabilir değil mi? Gülmek insanın enerjisini yükseltir. Esprili insanın zihnini çalıştırır. Dikkatleri üzerine çeker. Artıları saymakla bitmez. Ama iyi bir esprinin altın kuralları vardır. Şimdi sana birinci ve en önemli kuralı söyleyeceğim: Esprilerini mutlaka doğru zamanda yapmalısın. Eğer yanlış zamanda espriyi yaparsan gülünç duruma düşebilirsin ki, sanırım bunu sen de istemezsin.

Hafızanda bir espriler kutusu hazırla. Ders-te aklına gelen komik şeyleri hafızandaki espriler kutusunun içine at. Teneffüs zili çaldığında arkadaşlarına derste olanları hatırlat ve tam da o konuyla ilgili bulduğun espriyi söyle. Emin ol derste öğretmene belli etmemeye çalışarak gülmektense, teneffüste katıla katıla gülmek daha eğlenceli olacak.

“Sırana Adını Yaz” Diyeen Ses

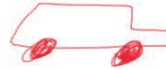
Tanışmak güzeldir. Tanımadığın birine ismini söylersin, o da sana kendi ismini söyler ve tanışmış olursunuz. Eminim seninle tanışmaktan da herkes mutlu oluyordur. Ama biriyle tanıştığında üstüne adını yazmaya kalkışsan, “Elini açar mısın, adıma yazacağım” desen, kollarına, tişörtüne falan ismini yazsan sanıyorum hiç mutlu olmaz. Kabul et, sen de bu durumdan hoşlanmazsın. E böylese sıranın üzerine de ismini yazma. O artık seni tanıyor ve her seferinde üzerine ismini yazmandan çok sıkılmış olmalı. Başka şeyler de yazma çünkü onu da sevmiyor. Eğer içinden bir yerleri karalamak, bir yerlere yazı yazmak, resim çizmek geliyorsa lütfen defterini kullan. Çünkü sıralarınızı her yaz, okullar kapandığında gönüllü öğretmenleriniz zımparalayarak temizliyor ve yazdıkların kayboluyor. Defter kullanırsan hiç kimse yazdıklarını silemez! Unutmadan: İçindeki sesin okul sıraları hakkında söylediği bir şey daha var. O da sık sık “Hadi sallan, ileri geri git, biraz daha arkaya git, korkma bir şey olmaz, hadi sallan, daha geriye it, daha da geriye doğru sallan” der durur. Ona, “Bulduğum ilk salıncakta sallanacağım” de ve konuyu kapat!

Mehmet Ali

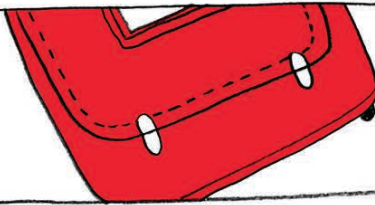
Temel Reis
ile
SAFINA Z

Ela LAle
NEReye Gidiyor

Uuu

ELIF

Merve

$$34 \times 6 = ?$$

MESUT

Kerem'in
Sirasi

Ben gidERim
O GidER
YaNIMDa
PIr PIR eder

“Arkadaşınla Alay Et” Diyen Ses

Hayal et: Okula başlayana kadar ismi-
miz yokmuş. Herkese 1. Çocuk, 2. Çocuk, 3.
Çocuk....., 27. Çocuk, diye hitap ediliyormuş.
Okula başlayınca bir liste veriyorlarmış ve
kendimize isim seçiyormuşuz. Şöyle isim-
ler.:

- Pırtık Pırpır
- Kırtık Kırkır
- Mürtük Mürmür

Herkes sana Kırtık Kırkır diye sesleniyor.
Ne kötü! Kabul et, şimdiki ismin çok güzel
ve senin olmayan bir isimle çağırılmak hoş
değil. İçindeki ses sana arkadaşına lakap tak-
manı söylerse bunu hatırla. Bunu gülmek
için mi yapıyorsun? İçindeki ses sana arka-
daşlarınla alay ederek eğlenmeni de söylüyor
mu? Mesela düşen bir arkadaşına gülmeni,
sesli okurken yanlış okuyan birinin morali-
ni bozmanı da söylüyor mu?

Gülmek dünyanın en güzel şeyi-
dir ve en çok da çocuklara yakışır. Birine
bakıp gülümsemek, bir fıkraya hep birlikte gülmek,
eğlenerek gülmek, kıkırdamak, kahkaha atmak ha-
rikadır. Ama birinin sana bakarak gülmesini, seni
utandırmasını ister miydin Kırtık Kırkır?

“Anlamadığınızı Söyleme, Anlamış Gibi Yap” Diyen Ses

Bazen öğretmen dersi anlatır ama sen anlamazsın. Birden bire içinden iki ses duyulur. Aralarında şuna benzer bir tartışma çıkar:

- Ben bu konuyu anlamadım, öğretmene anlamadım diyeyim!
- Hayır sakın söyleme! Anlamış gibi davran.
- Ama anlamadım, nasıl anlamış gibi davranayım?
- Boşver, anlamadım dersin sana gülerler. Herkes anlamış bir tek sen anlamamışsın! Sakın anlamadım deme, kaldığın yerden devam et!

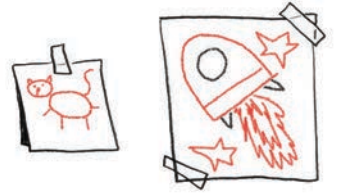
Onlar tartışırken öğretmen başka konuya geçer ve genellikle ikinci ses kazanır. Anlamadığınızı söylemezsiniz... Eğer bir sonraki konu da anlamadığınız konuyla bağlantılıysa anlamadığınız konular büyür, büyür, büyür ve kocaman olur.

Bir konuyu anlamadığınızda bu iki ses konuşmaya başlamadan parmağını kaldır ve hemen “Öğretmenim ben bu konuyu anlamadım, tekrar anlatır mısınız?” de. Eminim öğretmenin konuyu tekrar anlatmaktan hiç rahatsız olmaz ve yine eminim ki sınıfta o konuyu anlamayan tek öğrenci sen değilsin. Sayende diğer arkadaşların da konuyu tekrar edebilecekler.

“Boşver Yaaa Arkadaşımdan İstersin” Diyen Ses

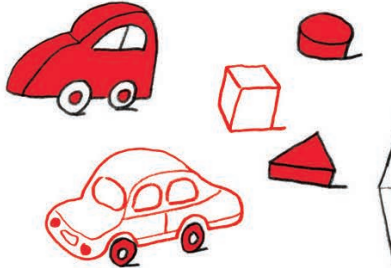

Bu ses evde konuşur. Çantayı hazırlarken sürekli “Boşver yaaa kalem götürmesen de olur, arkadaşından istersin. Silgiyi evde bıraksan da olur, kırmızı kaleme hiç gerek yok, kalemтіраşı boş yere taşıma, hatta kitabını, defterini de bırak” der. Sen de onu dinlersin ve ders malzemelerini çantana eksik yerleştirirsin.

Ertesi gün, getirmediğin o şeylere ihtiyacın olur ve arkadaşından istemen gerekir. İşte o zaman o ses ortadan kaybolur. Sen çekinerek arkadaşlarından kalem, silgi, kalemтіраş isterken seni yalnız bırakır!

En iyisi kendine bir kontrol listesi yap. Okulda ihtiyacın olan şeyler neler? Hepsini akşamdan çantana yerleştir ve yerleştirdiklerini işaretle.

- Kalem
- Yedek kalem
- Kırmızı kalem
- Silgi
- Kalemтіраş
- Cetvel
- Defter
- Kitap
- Not defteri

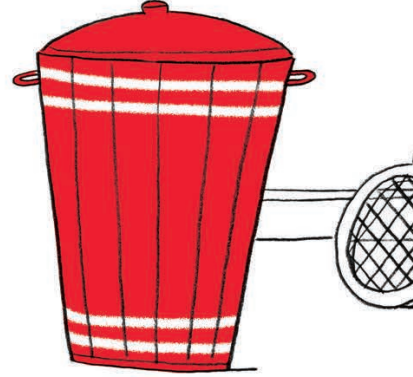

“Koy Başını Sıraya, Horla Da Horla” Diyen Ses

Bu sesi tanıyorum! Geceleri sana “Boş-ver uyuma, geç yatalım!” diyen sesin aynısı. Geceleri böyle konuşuyor, seni uyutmuyor, sonra da gün boyu peşinde dolaşıp “Koy başını sıraya, horla da horla” diye şarkı söylüyor. Sen de ona kanıyorsun. Gece geç yatıyorsun, uykunu da alamıyorsun! Oysa bu tam bir matematik işi. Senin yaşındaki bir çocuğun günde 10-11 saat uyuması gerekir. Eğer 8 saat uyursan, vücudun bu eksiği kapatmak ister ve gün boyu içindeki ses sana “Hadi uyuyalım, hadi uyuyalım, başını sıraya yasla da rahatlayalım” der. Sonra şunlar oluyor: Derste anlatılan konuları kaçırıyorsun, öğretmenini dinleyemiyorsun, uyurken ses çıkartıyorsun, arkadaşların gülüyor, ders kaynıyor; ohoooo daha neler, neler...

En iyisi sen akşamları içindeki o sese “Bizim şimdi uyumamız ve ihtiyacımız olan uykuyu almamız gerek” de. Unutma sen uyuyunca o ses de uyur ve epey bir süre konuşamaz.

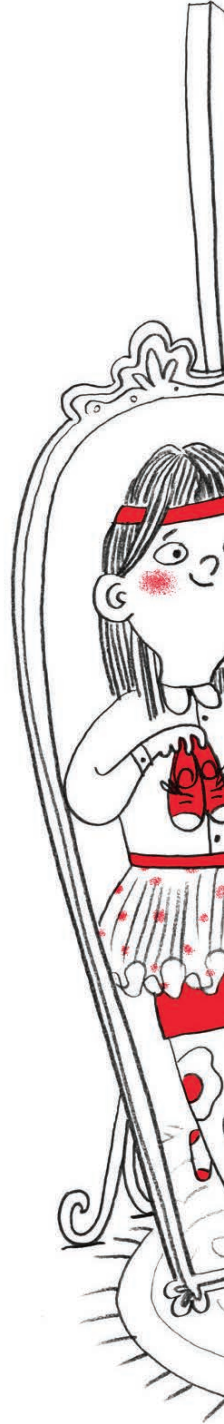

“Bunu Giy, Bu Daha Dikkat Çekici” Diyen Ses

Bu ses evde konuşur. Özellikle sabahları giyinirken! Sen pijamalarını çıkartıp uykulu gözlerle kendine kıyafet ararken içindeki ses sana “Bunu giy, bu da dikkat çekici, bunu giy, bunu giy” der durur. Nerede öğretmenin hoşlanmayacağı, dikkat çekici ve okula uygun olmayan kıyafet varsa onları önüne çıkarır. Sen de mecburen onları giyersin...

İçindeki sesle konuşabilsem ben anlatırdım ama aramızdaki tek iletişimi sen kurabilirsin. Lütfen ona ilgi çekmenin ve hayranlık uyandırmanın dikkat çekici giyinmekten başka yolları olduğunu anlatmayı dener misin? Mesela arkadaşlarına yardım etmek, nazik olmak, konuşurken güzel kelimeler kullanmak, bilgilerini başkalarıyla paylaşmak gibi...

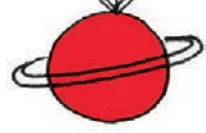
“Boşver Çalışma, Kopya Çekeriz” Diyen Ses

Bu sesi de tanıyorum! Benim içimde de vardı. Bir keresinde evde ders çalışırken demişti ki ‘Boşver çalışma, sıra arkadaşına bakarsın, hiçbir şey olmaz!’ Bu bana çok iyi bir fikir gibi gelmiş, hemen kitabı kapatmış, çalışmayı bırakıp oyun oynamaya koşmuştum. Herkes ders çalışırken ben oyun oynadığım için kendimi hem çok şanslı hem de çok akıllı zannediyordum. Ertesi gün sınavda öğretmen beni tek başıma oturtuncaya kadar! Bakabileceğim bir arkadaşım yoktu. Zihnimde bakabileceğim bilgi de yoktu! Bu benim için müthiş bir tecrübe oldu ve o sesi bir daha hiç dinlemedim.

“Ders Dinlemek Yerine Başka Şeyler Yapalım” Diyen Ses

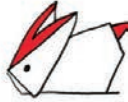

Bu ses önce ellerini harekete geçirir. “Hadi ders dinlemek yerine başka şeyler yapalım” demeye başladığında ellerin aniden harekete geçer. Resim yapmaya, kâğıt katlamaya, kâğıttan uçak yapmaya, o uçağı sağa sola atmaya, hiçbir şey yapamıyorsa parmaklarını çıtlatmaya başlar.

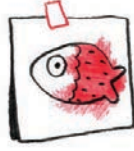
Ellerinin yaptığı her şey çok değerli. Yazdığın yazılar, resimler, origamiler çok değerli. Sadece içindeki sesi dinlemek için teneffüsü beklemen harika olur.

Bir de şu, kulaklarını yoran “Dersi dinleme başka sesleri dinle, dersi dinleme başka sesleri dinle” sesi var değil mi? Seni ikna etmeyi başarırsa kulağın dışarıdan gelen çocuk koşturmalarına ya da araba gürültülerine takılabilir. Hatta sınıftaki saatin tik taklarını, öğretmenin ayak seslerini falan dinlersin. İçindeki ses konuşur, öğretmenin konuşur, sınıftaki diğer sesler konuşur. Dersin sonunda elinde hiçbir şey anlamadan geçip giden bir ders saati kalmış olur.

İçindeki ses “Dersi dinlemek yerine başka sesleri dinle” dediği anda ona “Bence sen öğretmenimizi dinle ve anlattıklarından ilgini çekecek şeyler bul, teneffüste veya eve gidince senin istediğin şeyleri dinleriz” de. Onu ikna etmen lazım. Yoksa kulakların bu kadar farklı sese gerçekten dayanamaz...

“Off, Çok Acıktım!” Diyen Ses

Bu ses içinden geliyor evet, tam da midenden! Durmadan “Hadi bir şeyler ye” deyip duruyor. Sen de dayanamayıp sıranın altına ya da çantana koyduğun atıştırmalıkları ders boyunca birer birer midene gönderiyorsun. Ama bu sefer arkadaşın görüyor, onun da midesi istiyor, ona da veriyorsun. Sonra onun yanındaki arkadaşının midesi konuşmaya başlıyor, sonra arka sıradakilerin, sonra ön sıradakilerin... Sonra bir bakmışsın teneffüs zili çalmadan bütün sınıfın karnı zil çalmaya başlamış.

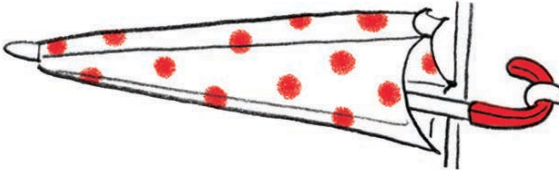
Midene ne zaman konuşması gerektiğini öğretmende fayda var. Örneğin kahvaltılardan önce konuşursa ve sen onu yumurta, süt, peynir, sebze gibi yiyeceklerle sustursan harika olur. Teneffüslerde konuşursa onu sağlıklı atıştırmalıklarla sustursan da çok iyi olur. Hem derste ağzını kımıldatmamaya çalışarak bir şeyler yemekten kurtulmuş olursun, hem de sağlıklı beslenmiş olursun.

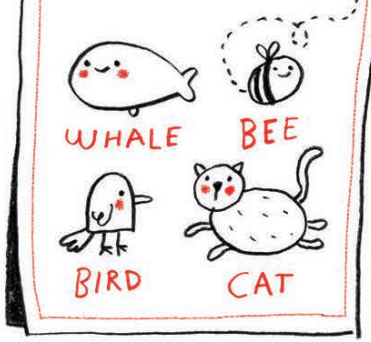

“Yayılarak Otur” Diyen Ses

Bu ses keyfine çok düşkündür, sırf kendi keyfi için senin bedenini lastik gibi sündürür. Sağ kolun sıranın bir tarafına, sol kolun öbür tarafına, bacaklarının biri sıranın dışına, öbürü ileriye bir yerlere, sırtını eğbildiğin kadar eğ, boynunu yamult... İşte oldu! Sıranın üstüne sütlaç gibi yayıldın... Ama tahtayı göremiyorsun! Hatta sırtın ağrıyor! Ama arkadaşını rahat-sız ediyorsun! Bu sesi eve gidene kadar dinlememeni tavsiye ederim. Eve gidince sesini, o sana “Yayılarak otur, yat hadi yat!” desin ve sen de kendini koltuğun üzerine bırak... Ohhhhhh!

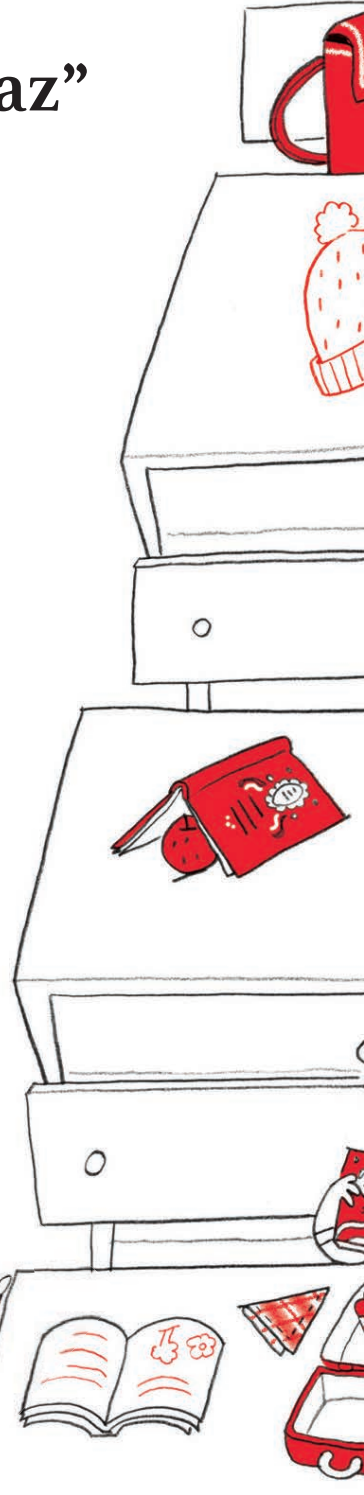

“Al, Al, Bi’şey Olmaz” Diyen Ses

En tehlikeli seslerden biri olan bu ses başkalarına ait eşyaları çok sever. Senin olmayan ve hoşuna giden bir eşyayı gördüğünde sana “Al, al; gizlice al, bir şey olmaz” der ve sen de içindeki sesi dinlersin. Ne zaman sana ait olmayan bir eşyayı almışsın da cebine girmiş, çantanın içine yerleşmiş anlamazsın bile.

“Al, al bir şey olmaz” diyen ses konuştuğunda onu asla dinleme. “Küçükük eşyadan bir şey olmaz” dese de dinleme... Arkadaşın küçük bir eşyasını kaybeder ama sen çok büyük iki şey kaybedersin: Arkadaşlarının güvenini ve kendine olan saygını.

“Koridorda Yürüme, Koş!” Diyen Ses

Bu ses ayaklarının en yakın arkadaşı! Onlara sürekli bir şeyler söylüyor ve ayakların da o sesi dinlemeye bayılıyor. Ayağınla içindeki ses arasında şöyle konuşmalar geçiyor:

-Ayağını sıraya vursana!

-Tamam...

-Ayağınla arkadaşına çelme takšana!

-Tamam...

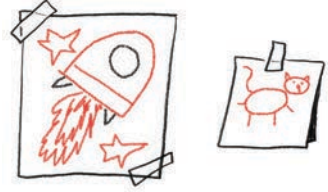
-Ayağınla duvarlara vurup duvarda ayak izi çıkartsana!

-Tamam...

-Yürüme yaaa, neden yürüyorsun, koşsana!

-Tamam...

Hey! Bu kadar çok söz dinlemen sence de saçma değil mi?

“Ben, Ben, Ben, Ben, Ben,” Diyen Ses

Bu ses tek bir kelime söyler: Ben, ben, ben, ben, ben, ben, ben...
En çalışkan kim olmalı? BEN. En güzel/yakışıklı kim olmalı? BEN.
Oyunu kim kurmalı? BEN. Sürekli ön planda kim olmalı? BEN. Söz
alırken ilk söz hakkını kim almalı? BEN. Teneffüse ilk çıkan,
sınıfta başkan seçilen, takım kaptanı kim ol-
malı? BEN... Bunun yerine sana yine
üç harfli ve yine tek heceli bir
kelime öneriyorum: BİZ!
Unutma! Biz, benden
daha güçlüdür ve
onu hiçbir güç alt
edemez...

İçinde konuşup duran sayısız ses var. Bu kitapta okuyacakların sadece sınıfta, okulda, ders başında konuşanlar. Ama bunun daha evde konuşanı, sokakta konuşanı, oyun oynarken konuşanı da var. O seslerle kurduğun iletişim çok önemli. Çünkü o sesler, senin kendinle olan iletişimin. Biz hep deriz ya hani derslerde aileyle iletişim, arkadaşlarla iletişim, öğretmenle, toplumla iletişim çok önemlidir diye, bu onların başı işte. Yirmi dört saat, ömür boyu kendinlesin. Kendine sevgini, saygını, kendine olan güvenini yitirmezsen bütün gün konuşup duran bu ses yaşam boyu en yakın arkadaşın olacak.

Kendine ve içindeki seslere yaşam boyu iyi bak...

Sevgiyle, kitapla, bilgiyle, iyilikle kal...

Ziya Öğretmen

